

LIEFDESGAVEN

DATUM	14 juni 2020
VOORGANGER	Anneke Grunder o.p.
EERSTE LEZING	Deuteronomium 8, 2 - 3 & 14b - 16a
EVANGELIE	Johannes 6, 51 – 58

OVERWEGING

Beste mensen,

We leven in een rare tijd. Onze wereld is op zijn kop gezet. Veel vanzelfsprekendheden zijn tijdelijk weggevallen.

En de zorg voor elkaar heeft, naast goede resultaten ook nare gevolgen.

Economisch leidt die zorg het tot een enorme krimp, met werkloosheid en financiële zorgen als resultaat.

En die anderhalve meter beschermt ons goed. Maar onze wereld wordt klein en we dutten gemakkelijk in.

Velen missen de directe, lijflije nabijheid, het gebaar van hartelijkheid en liefde dat zo vanzelf – sprekend is,

in tijden van verdriet, maar ook in momenten van grote blijdschap. We kunnen daardoor ons bestaan soms als leeg en betekenisloos ervaren.

Er is meer dan ooit een verlangen naar nabijheid en zingeving. Menigeen lijdt daar onder en gaat door dat gevoel van leegte op zoek naar vulling, levensvulling, als een hongerig mens met een lege maag.

In de joodse traditie wordt die 'leegte' vaak gesymboliseerd door het beeld van de woestijn. Voor wie ooit in een woestijn is geweest is dat direct duidelijk. De weidsheid en verlatenheid van dit landschap spreekt haar eigen taal.

In die woestijn van het leven schenkt de Eeuwige zijn volk manna uit de hemel, als voedsel voor onderweg.

Dat is meer dan het aardse brood om je maag te vullen. Het komt uit de hemel! en is de tegenpool van woestijn.

Het manna is het symbool voor het woord van God, de Thora. Gods Woord als oase in alle onzekerheid.

Het is het brood van het leven! Deuteronomium zegt : een mens niet leeft van het aardse brood alleen, maar van alles wat komt uit de mond van de Eeuwige . Want die God is een God die ons bevrijdt uit Egypte- land van ellende betekent dat in het Hebreeuws .Hij bevrijdt ons uit alles waarmee we elkaar en onszelf kleinhouden en afknellen.

Hij is het die ons richting wijst in die leegte en ons met dit manna wil voeden en inspireren tot leven in volheid.

Als je brood niet tot je neemt, leef je 'brodeloos', leeg en zonder zin. Brood tot je nemen betekent dan: dat woord aanvaarden als voedsel en inspiratie op je levensweg.

Joodse mensen verwachten dat dat manna zal terugkeren bij het aanbreken van de nieuwe tijd, bij de komst van de Messias. Toen de eerste christengemeenten in Jezus de Messias herkenden verkondigden ze dat die tijd is aangebroken, dat het nieuwe manna is neergedaald in Jezus Messias. Hij is niet alleen bemiddelaar van het brood zoals Mozes, Nee, de gemeente vereenzelvigt Jezus met het manna, met het woord van God. Hij is het mensgeworden woord. Het brood van het leven.

En vervolgens gaat Jezus verder. Hij zegt:

‘Het brood dat ik zal geven voor het leven van de wereld is mijn lichaam’.

Dat stuit op onbegrip, gemor, murmureren, net als in de woestijn. Het klinkt ook wel wat raar. Iemand eten.

Dat brood is mijn ‘vlees’ staat er letterlijk. En dat woord kent een dubbele betekenis. De letterlijke: Spierweefsel.

En zo verstaan de omstanders het. Maar het betekent ook: de mens in zijn geheel! In die tijd werden lijf en geest gelukkig nog als één geheel gezien, En het woord identiteit was nog niet uitgevonden. De kern van wat iemand is werd daarom uitgedrukt in het woord ‘vlees’, in zijn ‘lichaam’, in zijn verschijningsvorm. En dat is niet zo gek, want alleen aan hoe iemand aan ons verschijnt ontdekken we wie hij of zij is. Lichaam of vlees staat dan voor wat iemand ten diepste beweegt, wie hij in diepste wezen is. De vroege geloofsbelijdenis heeft dat al begrepen waar gezegd wordt dat Jezus ‘één is in wezen met de Vader’. Dat hij bij God hoort.

Maar het woord 'vlees, verwijst ook naar onze vergankelijkheid, onze sterfelijkheid. In dit verband naar het sterven van Jezus. Hij geeft zijn vergankelijke bestaan op voor het heil van de wereld.

En dan geeft hij ook nog zijn bloed. Als ons bloed niet meer stroomt is het leven uit ons weggevloeid.

Het bloed is onze levenskracht! Voor de joodse mens is bloed daarom heilig. Bloed van een dier mocht men niet eten. Veel mensen die zijn woorden letterlijk verstonden konden Jezus uitspraken dan ook niet meemaken.

Toch wordt ons hier een groot cadeau aangereikt: Jezus schenkt ons in brood zichzelf in zijn diepste wezen.

Hij schenkt ons in de wijn zijn levenskracht, zijn geestkracht. Hij geeft ons deze liefdesgaven in de hand als voedsel als inspiratie voor onze ziel, als een erfenis, een testament in onze zoektocht naar het goede leven.

We mogen er van proeven, ook vandaag. We mogen het tot ons nemen om die inspiratie door te geven en te delen

in zijn diepe heilige betekenis! Daarom eren we dit weekend dit heilig sacrament dat Jezus ons in de tekenen van brood en wijn heeft nagelaten. Brood, het teken van wie hij is, de mens die zich wegschenkt als voedsel op onze zoektocht naar het goede leven in een tijd van spanning en verandering. Wijn, teken van zijn bloed, zijn levenskracht die wij mogen proeven en tot ons mogen nemen als vreugdevolle inspiratie en bemoediging. Zo blijft hij voor altijd bij ons.

En dat alles opdat wij elkaar mogen dragen, door die anderhalve meterafstand heen, als mensen die om elkaar geven en er voor elkaar willen zijn. We vieren dit feest van de liefde opdat we elkaar mogen dragen door verschillen heen van kleur, sekse en geartheid, opkomend voor recht en goedheid voor een wereld waar wit en zwart, groot en klein, man en vrouw, man en man, vrouw en vrouw bij elkaar horen op weg naar Gods wereld van vrede,

Dat we zo zijn lichaam mogen worden en zijn levenskracht uitstralen, voor al-tijd!